

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 175 Tue., July 28, 1942

Predsednik Roosevelt je dobil
dobrega svetovaleca

Predsednik Roosevelt je imenoval admiralu Williamu Leahyju kot svojega osebnega svetovaleca v vseh vojaških zadevah. Tako ima Roosevelt, kot vrhovni poveljnik vse ameriške bojne sile, zares zmogljivega in preudarnega osebnega pribočnika, ki je že večkrat dokazal svoje strateške zmožnosti.

Admiral Leahy je bil do leta 1939 poveljnik ameriške bojne mornarice. Potem je pa stopil v pokoj, toda Roosevelt ga ni pustil dolgo brez dela, ampak ga je kmalu poklical v državno službo, ter ga poslal v Francijo kot poslanika. Leahy je osebni prijatelj maršala Petaina, zato je naš predsednik poslal tje ravno pravega človeka, ki naj zastopa ameriške interese pri francoski vladi. Nedavno mu je umrla žena in Leahy se je vrnil domov.

Zdaj ga je predsednik poklical še na bolj odgovorno mesto, ko si ga je izbral za svojega osebnega svetovaleca v teh tako važnih dnevih, ko je tako potreben dober svetovalec in strategist pri važni vlogi, ki jo igra naša dežela v tej vojni.

Ako bodo poslušali admiralu Leahyju, kot ga včasih niso, bo dobro. Ako bi bili poslušali admiralu Leahyju leta 1937, ko je poveljeval ameriškemu bojnemu brodomu, bi morda danes ne bilo vojne na Daljnem vzhodu in morda niti ne v Evropi.

Leahy je namreč svetoval že takrat, ko je Japonska vdrla na Kitajsko, naj bi ameriška in angleška mornarica vzpostavila oddaljeno blokado, ter presekali Japonski uvoz olja, starega železa, bombaža in bakra ter tako izstradali japonski vojni stroj v treh mesecih.

Takrat sta imeli Amerika in Anglija največji mornarici na svetu. Takrat se ni bilo treba bati napadov v Sredozemlju, niti ni bilo treba varovati Indije, niti ni bilo treba dajati varstva tovornim ladjam čez morje.

Leahy je svetoval predsedniku Rooseveltu, da ni treba drugega, kot postaviti ameriško bojno mornarico ob kalifornijski obali, angleško pa pri Singapuru, pa bi bilo po Japoncih. Takrat Japonci niso imeli prilike nakupiti rezerve olja in starega železa, kot so to storili pozneje.

Toda naš državni oddelek je bil hladen za ta načrt in ga je končno "poživil na mizo."

Eno leto pozneje je pa načrt zopet oživel, ko so Japonci potopili ameriški topniški čoln Panay ter s tem namenoma udarili Zed. države v obraz. V decembru 1938 je admiral Leahy prebil eno celo popoldne pri državnem tajniku Hullu ter ga prepričeval, da je zdaj čas ustavititi Japonce, predno bo prepozno. Leahy je dokazoval, da je svetovna vojna neizogibna in da če čakamo predolgo, bo Anglija v vojni do vrata in nam ne bo mogla pomagati. Ako pa stopimo v akcijo takoj in pokažemo Evropi, da mislimo zares, bi to oplašilo Hitlerja, da bi morda celo ne začel vojne v Evropi.

Toda prav isti dan je Hugh Wilson, pozneje poslanik v Nemčiji in eden izmed apizarske klike, prepričeval Hullu, naj ne dražimo Japoncev, da tudi oni potrebujejo prostor na soncu in če jim dovolimo, da se razprosto po Kitajski, da bodo s tem zadovoljni in ne bodo šli dalje.

Hull je bil med dvema ognjema. Admiral Leahy ga je prepričeval, da moramo takoj pokazati Japoncem zobe, predno jim zraste greben, Wilson mu je dokazoval pa nasprotno. Državni tajnik Hull je poslušal Wilsona in posledice niso izostale.

Admiral Leahy zagovarja strategijo, da je treba najprej zmastiti Japonce in koncentrirati svoje sile v Severni Afriki. Od tukaj lahko stopimo v Evropo, kadar bomo opravili z Japonci.

Enkrat je že imel admiral Leahy prav, morda ima prav tudi drugi. Na vsak način ga bo pa naš vrhovni poveljnik poslušal, sicer ga ne bi bil poklical k sebi za svojega prvega vojaškega svetovaleca.

Milijondolarski sklad

Govori se, da je v tem skladu, ki je bil nabran za politično akcijo med ameriškimi Slovenci z ozirom na politično pomoč stari domovini, še vedno okrog deset tisočakov. Ker je bil ta denar nabran za politično akcijo in ker so ameriški Slovenci zopet v podobni politični akciji, da pribore rojstni domovini svobodo in zedinjenje vseh Slovencev v federativni državi, bi se lahko smatralo, da bi moral denar, kar ga je še ostalo od milijondolarskega sklada, pomagati.

Zato se je odbor Ameriške slovenske narodne zveze obrnil na varuštvo tistega denarja in prosil, naj bi ta denar izročilo, za zagotovilo, da ne bo rabljen v nobene druge kot v politične svrhe. Varuštvo milijondolarskega sklada ni odgovorilo na prošnjo. Iz tega bi se dalo sklepati dvoje: 1) da denarja v tistem skladu sploh ni, ali 2) da nameravajo nabiralci milijondolarskega sklada začeti zopet z akcijo, kot so delali v času zbiranja milijondolarskega sklada, to je za jugoslovansko republiko.

Eno izmed teh dveh domnevanj je možno in najbrže bomo o tem kmalu kaj več slišali. Bomo videli, kaj bodo skuhalo v Chicagu, potem bomo pa govorili o "rihti."

BESEDA IZ NARODA

Važen sestanek

V sredo, 29. julija, se vrši važen sestanek vseh društev, klubov in dobročutečih posameznikov v Slovenskem domu na Holmes Ave. in to z namenom, da se osredotoči na delovanje za Jugoslovansko pomožno akcijo.

Današnji časi težijo po plemenitih srečih z nesebičnim čutom do našega umirajočega naroda. Koliko bo navzočih? Ali bo zopet izgovor? — Ne, v sredo, 29. julija, bo pričetek, kajti pregovor pravi: "Bolje pozno, kot nobenkrat." Na svidenje,

M. I. Lah.

Narod, dvignimo glavo!

Zgodovina našega naroda nam pripoveduje, da so se možje in pradedje že iz davnine v posvetu važnih in narodnih zadev zbirali na zborovanja ali takozvane narodne tabore. Na teh narodnih taborih so odobravlali važne sklepe in si črtali pota v bodočnost. Zgodovina nam tudi pove, kako dalekosežni so bili ti narodni tabori in velike vrednosti za razvoj gospodarstva, civilizacije, svobode in lastne obrambe. Ljudstvo izza časa Turkov si ni moglo misliti boljšega pripomočka v skupnem nastopu, kakor pa narodno zborovanje, katero je določilo smernice in borbo za obstanek.

Kadar je narod pričakoval izrednih dogodkov, spremembe v družabnem življenju, je bilo prvo, da se skliče narodno zborovanje oziroma narodni tabor. Tako zborovanja so nam znana izza časa gosposvetkih vojvod in vse do predvojnega v raznih in razmeram prirojenih oblikah. Na takem zborovanju je bila navadno položena zaprisega, da bo mož ob možu stal in branil svetost prispege tudi če ga stane življenje.

Da je naš narod obstal na svoji zemlji kljub tisočletnemu preganjanju in uničevanju, mu je pripisati odločno voljo v borbi, ljubezen do svoje zemlje in jekleno voljo, katero je znal združiti ob času resnosti in nevarnosti. Zgodovina nam pripoveduje o uporniškem nastopu Matije Gubca in pozneje proti silam, katere so bile oborožene z vojnimi orožjem in na drugi strani s kmeti, ki so imeli v rokah primitivno poljedeljsko orodje. Naš narod se je moral iz davnini življenja priboriti vsako ped pravice in s silo si izvojevati prostor na soncu. Vedeti pa moramo, da naša borba še ni končana, ampak je toliko bolj temeljita in srčita, ker imamo opraviti z močnim sovražnikom, ki nam ogroža naše domove in zemljo. Sedaj, ko je zopet postala naša domovina žrtveno jagnje nacističnim in fašističnim kohordam, smo zopet pozvani, da dvignemo svoje glave, skličemo narodni tabor ter se posvetujemo, kaj nam je storiti, da ponovimo zgodovino junaškega naroda, ki hoče biti svoboden v mirnem sožitju s svojimi sosedi. Pogovoriti se hočemo, kako jim pomagati in kje pomoči prositi, da očistimo kačjo zalego z grobov naših pradedov.

Ameriško jugoslovansko združenje priredi dne 9. avgusta veliko narodno zborovanje "Narodni tabor," kjer bomo glasno zaklicali našo bolelost v javnost, da nas bo slišala vsa ameriška javnost in preko morja vsi naši zavezniki.

Na veliko narodno zborovanje je vabljena Mrs. Franklin D. Roosevelt, guvern. države Ohio, senator H. Burton, trije kongresniki, ameriški javnosti poznani vseučiliški profesorji, prominentni časnikarji, zastopniki jugoslovanske vlade v New Yorku, pisatelj Louis Adamič in mnogo naših odličnih prvakov v Združenih državah.

Na programu bodo nastopili pevski zbori, naše godbe, narodne noše in vežbalni krožki. Natanični program bo objavljen pozneje in naše ljudi naprošamo, da po svojih močeh pripomorejo do boljšega uspeha. Ker je odbor majhen in med tem večino zaposlen v vojni industriji, se prosi naše rojake, naj sami podvzamejo inicijativo ter se organizirajo za veliko manifestacijo. Med nami ne sme biti nikakih presodkov, nikakih pomislekov, vsi moramo biti eno in isto, ker tukaj se gre samo za rešitev našega naroda iz suženjstva. Narod v stari domovini nas prosi pomoči in rešitve. Ali čujemo njih glas... kdor ga sliši, bo na 9. avgusta z nami in se pokazal vrednega sina in hčere naših prednikov. Narod, glave pokonci, ker naša borba je pravična po vseh zakonih narave.

Joško Penko.

Brooklynski Slovenci
vabijo

Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ se zopet pripravljajo na svoj letni piknik in sicer za v nedeljo, 2. avgusta, na prijaznem vrtu Doma Zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

Marsikateri si misli, kam bi šel, ko pa je tako nujna potreba, da se hrani na avtomobilskih obrocih in gazolinu, najbolje je, da ostanem doma. To se vse lepo sliši in je tudi prav tako, vendar pa radi tega ni treba ostajati doma. Kogar veseli, da nas obišče na tem pikniku, mu pač ni treba voziti svojega avta, ker na te prostore se lahko pripeljeta s poulčno na W. 73. Denison, stop 67, ali na W. 65. na Harvard Ave. samo da izstopite na 65. St. in potem pa hodite do prostora. Bus pa lahko dobite na Prospect Ave. do konca Starer Ave. in 65. St.

Torej ni nikakega izgovora, da bi ne vedeli kako priti do nas. Prav ljudno vabimo domača in oddaljena društva in prijatelje, da pridete k nam, da se skupno pozabavamo in obenem pa pomagamo društveni blagajni do boljšega uspeha. Zabave bo dovolj za vse in prepričan sem, da se bo vsak vesel vračal na svoj dom, kakor se je še vselej, kadar je bil na naši zabavi. Vsak dobrodošel!

Jack Jesenko, preds.

Poletni čas na Hubbard Rd.

Zelo sem bil zaposlen v tistem času, ko je bil pri nas na oddihu G. Ivan Zupan, urednik Glasila KSKJ. Zaposlen sem bil namreč s posajanjem ta poznega krompirja ali bi rekel zimskega krompirja, katerega sem posadil tja, kjer smo ta zgodnjega izkopali. Pa naj še kdo reče, da ni naša zemlja rodovitna, ko pa lahko kar dvakrat na leto posadimo krompir na eno in isto mesto. Sedaj sem posadil krompir na isto mesto, kamor sem bil posadil zgodnji krompir še koncem februarja tega leta.

Zgodnji krompir je obrodil jako dobro, se reče, saj bi morda ne bil, če bi ga ne bi bil zakopal tako globoko, da ni mraz in sneg mogel do njega. Kajti potem, ko sem bil posadil zgodnji krompir smo imeli še precej mraza in snega.

Moja žena me je že precej časa priganjala, da naj izkopljem zgodnji krompir in posadim drugega, ker je za mene težko pripraviti kakemu delu, kot že navadno k vsakemu delu, ker mi ne eno ne drugo preveč ne pristaja. Pa pravi moja žena:

"Preljubi moj Francelj, tak vzemi že motiko v roke in izkopljaj krompir." Ker je pa videla, da prav nič ne zaleže ne zlepa ne zgrda, je vzela motiko sama v roke in izkopala krompir.

Se reče, saj ga ji je pomagal izkopavati tudi Raymond Čampa, ki se je tudi tisti čas nahajal pri nas na oddihu. Torej ona je kopala krompir z motiko, on pa z grabljami, da je šlo delo hitreje od rok. Kmalu sta ga bila nakopala, da je bilo veselje.

Po tem pa sem se še jaz pripravljal, da posadim v prav tisto zemljo zimski krompir. Ker pa je šel mesec julij že skoro h koncu, so se mi ljudje spoštljivo posmehovali in govorili: "Glej ga no, kako je brez pameti, ko gre sadit krompir sedaj na zimo, kaj morda misli, da mu bo Bog čudeže delal, ali pa morda odložil zimo radi njegovega krompirja."

Veste, pa nisem prav nič "porajtal" kaj govorje ljudje. Posadil sem krompir in zopet tako globoko, da če bi slučajno ne dozorel letos, bo lahko počakal pa druge pomladi, kajti sneg in mraz mu ne bosta mogla do živčevja. Kako in sploh bo kaj obrodilo, bom pa drugi povedal.

Pri vsem tem delu pa me je G. Zupan pazljivo motril in posebno pa še, ko so me hodila obiskavat prijazna dekleta in ko sem jim dajal krasnih rožic in se z njimi sprehal med cveticami. Neka dne je prišla neka prav prijazna dekle po pušlec in sem ga ji tudi dal. Bila je jako zgovorna, povedala mi je, da je iz Washingtona, to je, iz tistega mesta, kjer živi naš predsednik. Ni čudno, da hočejo biti vsi "prezidenti" v Washingtonu, ko pa imajo tam tako prijazna in zgovorna dekleta.

G. Zupanu se je vse tako in enako zdelo nekam sumljivo in se je kar čudil, da me dekleta tako "obrajtajo." Nekdo je celo moji ženi pripomnil, da to ne gre kar tako in da se ji lahko priméri, da me bo izgubila, če bodo dekleta tako prijazne z mano in če bodo še kaj časa take mane hodile krog mene. He-he-he.

Tako nam lepi poletni dnevi hite z dneva v dan in nam jih bo kar prehitro zamajkalo, čeprav je treba toliko naporenega dela te poletne dneve. G. Zupan mi je celo rekel, da kljub obilnemu delu, ni nobene nevarnosti, da bi se pretegnil z delom. Oni dan so se bili pripeljali tudi Virantovi s Norwood Rd. Doma so bili zaklenili kar vso hišo, spredaj in zadaj, zgoraj in spodaj ter so se bili pripeljali kar vsi k nam, kajti naročili so bili že prej, kolikim piščancem naj posekam glave; rečem samo to, da jih ni bilo malo. Naše mucke so se kaj veselile, ko so padale glave in so jih mucke pobirale ter hrustale.

Virantovi pa tudi to pot niso prišli praznih rok. Pripeljali so tistega, ki mu pravijo "pol in pol" snajčana in kaliforničana. Potem pa se veste kaj je to. Naši so mi rekli naslednjega dne, da so mislili, da sem se z samim predsednikom pogovarjal, tako govorica da se je slišala. No, zakaj pa tudi ne, saj našega Jožeta Čampata rojstni dan tudi ni vsak dan, katerega smo obhajali v prijazni družbi ves dan.

Ko je na slovenskem radio programu zaigralo tisto prelepo "vižo" Ti pa jaz, pa židana morala... sva se z Mrs. Čampa zavrtela tako veselo na čast njenemu priljubljenemu Jožetu. Vsi navzoči pa smo mu želeli že mnogo let zdravja in veselja. Živijo, Jože! S seboj domov pa so odpeljali tudi svojega sinkota, ki je bil pri nas na počitnicah. Prav pridren dečko je, saj mi je precej pomagal pri posajanju fižola. Jaz sem ga metal po grabljah (fižol ne Raymunda) on ga je pa zasipal in sicer tako urno, da nama je šlo delo kar dobro hitro od rok.

Te dni sem čital v listih koliko milijard so dobili ameriški farmarji to leto, je žal, da nisem

tudi jaz take vrste farmar, da bi se tudi mene kaj prišlo od tistih milijard. Tisti farmarji, s katerimi pridem jaz v dotiko, se ni še nobeden izrazil, da bi bil kaj deležen tistih milijard. Pa ne, kje že morajo biti tiste milijarde, če ne drugje pa vsaj na papirju.

Veliko pa je tudi kričanje proti farmarjem, da naj nikar ne draže, da ne bo kontra zaradi njih propadla. Lepo vas prosim, kedaj pa še kakšen farmar delal cene za farmarske produkte? Kolikor mu kupci obljudijo, toliko mora pa vzeti, pa če se mu seme in delo izplača ali pa ne.

Tudi iz Newburga so se bili pripeljali oni dan in sicer tisti prijazni Tone Košak se je bil pripeljal s svojo prijazno družbo. To vam rečem, da je fant in pol in postaven, da ga je lepo videti. Pripeljali so se bili namreč pomagat maline obirat. Usmili so se me bili zato, ker sem v zadnjem dopisu nekaj "jamral" da nima kdo malin obirat. Nič niso tratili časa, takoj ko so prišli, so se tudi podali na delo, da so bile košarice na mah polne. Ker pa je bila tudi sezona novega krompirja, so se podali tudi na njivo in pomagali krompir kopat. Torej, kdo hoče vedeti kakšen krompir raste pri nas, naj kar Toneta vpraša pa mu bo povedal. Kupili so ga bili nekaj košar in priporočam jim, da če so ga že pojedli, da pridejo kaj kmalu po drugega, dokler ga je še kaj. Pozdrav,

Frank Leskovic.

Euclid Rifle Club

Sicer ni dovoljeno dajati v javnost vojaških tajnosti, ker se lahko sovražnik s tem okoristi, toda ker je bil v tem slučaju prijatelj in sovražnik navzoč, gre lahko vsa zadeva v javnost. Naj torej vse svet ve, da smo mi, ki se štejemo, da smo nekaj, pri zadnji ofenzivi na strelišču Rainbow kluba sijajno pogoreli in z veliko silavo in dopadanjem prišli na tretje mesto.

Največ je temu kriva izvrstna pitna voda, ki jo ima "Big Mike" na svoji lepi fermi v Aurori. Se reče, da je voda izvrstna, nam je zagotavljal Fortunec, silil nas pa ni, da bi jo pili in je tudi nismo, Bogu bodi pošteno, ker to je privedlo do našega nezadovoljanja.

Barbertončani, ki so po dolgem času zopet zmagali, to se pravi od zadnjic, so nam prijazno svetovali, naj si takoj naročimo blago in najdemo dobro silviljo, če hočemo kdaj imeti zastavo pri našem klubu. Jako pameten in zelo previden nasvet, ki bo šel kmalu v klasje. Naš Tone Gubanc je že dobil od predsednika Jima strog ukaz, da takoj naroči blago (pa ne živino), ampak robo za zastavo. Blago naj bo, je rekel Jim, rdeče barve, da bomo ž njim dražili Barbertončane, Bog jim grehe odpusti in njih predsedniku Lekšanu tudi, da bi se jim roke... pa kaj bom govoril, ko nič ne pomaga.

Fortune bi bil prišel kmalu v veliko zamero, ker ima njih "mašina" tako svoj feder, da je nesla golobe komaj nekaj palcev

DEKLETA IN ZENE!

Ne odlašajte! Naročite si fin FUR ali "STERLING" suknjo za bodočo DAJ, dokler dobite še dobro blago po cenah. Za dobro blago in pošteno bo se vam priporočam.

BENNO B. LEUSTIG
ENdicut 3426 1034 ADDISON RD. ENdicut

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

Trampi so nepredvidni," je bil odgovor na njegovo vprašanje. "Niti straže niso postavili, niti straže niso postavili. Le kar pojdemo!"

Oni dan je posetila naše strelisce Mrs. Rose Eršte in kaj pogumno klatila golobe. Bravo, Rozika!

Na 15. julija smo tako streljali:

Janževič	21
Dolenc	12
Kunzel	15
Kotnik	20
Mrs. Eršte	9
Gubanc	16
Kotnik	19
Mrs. Eršte	11
Sepic	17
Kastelic	15

Na 22. jul. pa takole:

Levstik	11
Kotnik	16
Mandel	16
Gubanc	19
Kastelic	11
Levstik	15
Gubanc	19
Kotnik	16
Debevec	20
Kastelic	19
Sepic	19
Kotnik	21
Mandel	10
Kastelic	17
Levstik	7

Fantje, pridite streljat pa sendviče jest, da bomo zakej pri prihodnji tekmi 30. avgusta v Barbertonu. — Jaka.

V Sequoia narodnem parku je nad 300 malih jezer.

Trampi so nepredvidni," je bil odgovor na njegovo vprašanje. "Niti straže niso postavili, niti straže niso postavili. Le kar pojdemo!"

Oni dan je posetila naše strelisce Mrs. Rose Eršte in kaj pogumno klatila golobe. Bravo, Rozika!

Na 15. julija smo tako streljali:

Janževič	21
Dolenc	12
Kunzel	15
Kotnik	20
Mrs. Eršte	9
Gubanc	16
Kotnik	19
Mrs. Eršte	11
Sepic	17
Kastelic	15

Na 22. jul. pa takole:

Levstik	11
Kotnik	16
Mandel	16
Gubanc	19
Kastelic	11
Levstik	15
Gubanc	19
Kotnik	16
Debevec	20
Kastelic	19
Sepic	19
Kotnik	21
Mandel	10
Kastelic	17
Levstik	7

Fantje, pridite streljat pa sendviče jest, da bomo zakej pri prihodnji tekmi 30. avgusta v Barbertonu. — Jaka.

V Sequoia narodnem parku je nad 300 malih jezer.

EUCLID RIFLE CLUB

(Nadaljevanje z 2 strani)
še ponujat ženske za pristop. Oni dan je posetila naše strelisce Mrs. Rose Eršte in kaj pogumno klatila golobe. Bravo, Rozika!

Na 15. julija smo tako streljali:

Janževič	21
Dolenc	12
Kunzel	15
Kotnik	20
Mrs. Eršte	9
Gubanc	16
Kotnik	19
Mrs. Eršte	11
Sepic	17
Kastelic	15

Na 22. jul. pa takole:

Levstik	11
Kotnik	16
Mandel	16
Gubanc	19
Kastelic	11
Levstik	15
Gubanc	19
Kotnik	16
Debevec	20
Kastelic	19
Sepic	19
Kotnik	21
Mandel	10
Kastelic	17
Levstik	7

Fantje, pridite streljat pa sendviče jest, da bomo zakej pri prihodnji tekmi 30. avgusta v Barbertonu. — Jaka.

V Sequoia narodnem parku je nad 300 malih jezer.

FOR VICTORY

BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS

JANKO N. ROGELJ, direktor publicitete, JPO, SS: Največji reveži v domovini

Poročila, ki prihajajo iz domovine, so strašna in žalostna. Precejšna skupina ameriških Slovencev ne veruje v ta pisana poročila. Zato imajo dovolj vzrokov. Imamo še ljudi med Slovenci, ki nikakor ne morejo verjeti, da so nemški in italijanski vojaki tako nepopisno kruti, neoliki in sovražni. Od kar je Amerika stopila v vojno, so ti ljudje priprli svoja usta, da se preveč ne sliši, a mislijo še vedno tako, kot so prej govorili. Imamo še ljudi, ki se še niso spoprijaznili z idejo, da bo treba najprej ljudi v starem kraju nasititi in obleči, predno bodo mogli s trezno in zdravo pametjo določiti sistem novega vladanja. Ti ljudje so mnenja, da je politika prva jed, katero se bo serviralo osvobodnim v domovini. Imamo še ljudi med ameriški Slovenci, ki so ostali brezbrizni vsled svojega dolgoletnega verskega ali političnega udejstvovanja. Brezbrizni so, ker gledajo vsako rešitev le v svojem ožjem krogu.

Da je duševno razpoloženje in čutenje teh ljudi tako usmerjeno, to so posledice naše preteklosti zadnjih 25 let. Na eni strani so bile vezi z rojstno domovino popolnoma pretrgane zaradi slabega in enostranskega jugoslovanskega zastopstva v Washingtonu, a na drugi strani ni bilo nikoli med nami gibanja, da smo končno vsi eno, namreč Slovenci, ki smo postali ameriški državljani. Ni nas družila naša slovenska narodnost in ni nas družilo ameriško državljanstvo.

Med nami so se pojavili večsili voditelji, toda niso imeli dovolj opore in jasnih smernic. Naše podpirne organizacije so sicer poiskale skupno jugoslovansko udruženje radi bratskega udejstvovanja, toda tudi to je zaspalo spanje pravičnega, ker

je nastala med nekaterimi voditelji bojazen, da bodo stopile podpirne organizacije na čelo naroda. In danes, ko se je to zgodilo, še ne morem trditi, da se je položaj kaj izboljšal.

Taka je naša slovenska situacija v Ameriki. Upajmo, da nas bo v bodoče družilo vsaj trpljenje in nesreča naših bratov in sester v domovini, ki so bili že reveži in revice, ko še ni bilo vojne v Sloveniji.

Pred dvema leti sem čital v ljubljanskem dnevniku "Jutro" uredniški članek, v katerem je bil opisan socialen problem našega podeželja v Sloveniji. To je bilo leta 1940, skoro prav tako, kot je bilo pred prvo svetovno vojno.

Članek se glasi:

"Slovenska kmetijska hiša je le prepogosto bajtarska hiša. Največ zemlje po obsegu pripada sicer srednjim in velikim kmetijam, toda največ delovnih rok in družinskih članov živi pod kajžarsko ali bajtarsko streho. Mimo ali celo preko tega dejstva ne bi smel nihče, ki hoče posegati v socialno ali gospodarsko politiko našega podeželja ali ki hoče narodni in kulturni problem našega ljudstva pravilno zagrabiti.

Množica teh revnih delovnih rok seveda ne more najti kruha na domači njivi in v domači rebri. Mnogim se posreči, da dobe zaposlitev v tovarni, nekateri se porazgube v obrti, tu pa tam gre kdo na trnjevo pot slovenskega študenta. Veliko, zelo veliko je pa takih, ki iščejo priložnostne zaposlitve pri večjih sosedih, kot gozdni delavci pri lesni trgovini, pri raznih javnih delih. Ta velika množica vaških ljudi spada v skupino nepolno zaposlenih delavcev, v skupino dninarjev, ki delajo iz dneva v dan, raztreseni pri najrazličnejših delih, neorganizirani, skromni in zadovoljni, da jim z bolj obloženih miz odpade vsaj majhen kosček kruha. Nekaj dni so zaposleni, več dni so brez posla, pozimi navadno nimajo zaposlitve in zato tudi ne zadostnega

kruha.

Ti ljudje spadajo med najbednejše slovenske delavce; delavce v tovarni in v obrti ali v trgovini uživa več ali manj solidno socialno zaščito, zanima se za organizacijo in za samooprambo, ima redne dohodke, čeprav skromne. Tip slovenskega dninarja tvori naš žalostni socialni problem. Ta človek nima zakonite socialne zaščite, vsaj ne v praksi, ni organiziran, slabo je plačan, večkrat je brez posla, lačen je, raztrgan in navadno bos, stanuje bedno. Z njim propada čisto mnogoštevilna družina. Za ta tip slovenskega življa se nihče prav ne zanima; sam sebi prepričan hodi svojo trnjevo pot. Kmetijske organizacije zanj nimajo zanimanja, ker ni "kmet," ker ima premalo zemlje. V skupino delavcev zopet ne spada, ker sam nima zadosti delavske zavesti. Njihovim srecem je prirasla kmetijska hiša, domača vas, kravica v hlevu in prešček v svinjaku in nekaj košev iz suhe rebri. Tudi so preveč raztreseni, da bi jih objel delavski duh. Zato so ostali na sredi.

Enake tragike prežeta so leta onemoglosti našega poklicnega kmečkega delavca, hlapca in dekle. Kadar ni več za delo, se ga otepa vsi. Desetletja je garal, ko prideta starost in bolezen, je neobdobje; v pomanjkanju in trpljenju čaka svojo beraško smrt. V najčesejših primerih ni to krivda kmeta, saj je ta navadno gospodarsko prešibek, da bi lahko dalje časa preživel za delo nesposobnega človeka, posebno če je bil pri hiši le malo časa, kakor je to v večini primerov. Problem kmečkega posla hlapca in dekle, je problem zase, v mnogem različen od problema bajtarske in njegove rodbine. Vendar pa bi socialno skrbstvo obe ti dve veliki panogi našega prebivalstva v marsikaterem pogledu lahko zajelo skupno in istočasno.

Bajtar, dninar, hlapec in dekle, kadar so stari in betežni, so mučenci našega podeželja. Navidezno je bajtar med njimi v toliko na boljšem, ker si je v svoji koči izgovoril "kot" in hrano ter je torej po imenu preužitkar. Toda res samo po imenu, kajti tudi njegov naslednik je le bajtar, ki se za sebe in svoje otroke nima dovolj hrane, pa morajo preužitkarjeve napisane pravice tudi pri najboljši volji čisto ostati samo na papirju, a kaj je šele, če se k slabim razmeram pridruži še slaba volja. Odigravajo se nepopisne žalostne, ki tu in tam obrnejo naše pozornost širše javnosti, a se zopet kmalu pozabijo, kakor da bi pač nujno spadale k pestrosti našega življenja. Včasih se malo glasneje oglasi kaka vest, ki zavpije: za božjo voljo, dajte tem siromakom skromno starostno in onemoglostno preskrbo, odpravite "kot"! Toda tudi taki glasovi kmalu utihnejo in izginejo v vrvežu vsakdanjega življenja.

Slovenska sekcija Jugoslovanskega pomožnega odbora v Ameriki bo storila že veliko delo usmiljenja, ako bo poskrbela po tej končani vojni, da bodo ti bajtari, dninarji, hlapci in dekle dobili kosček kruha in toplo obleko. In ti so prav tako naši bratje in sestre, kakor so oni vaši sorodniki, katerim mislite poslati po končani vojni. Slab izgovor je: Jaz bom že svojim poslal, ko bo čas. — Kaj pa oni, ki nimajo sorodnika v Ameriki? Ali naj poginejo ob svitu bleščeč zarje svobodnega sonca? Lačnega in razstrganega hlapca bo peklo in žgalo sonce Svobode, katero bo vstalo nad Slovenijo, kajti lačnemu daj kruha, razstrganemu daj obleke in zasužnjevanju daj — svobode. Vse tri stvari potrebuje, da bo zopet srečen človek. Ko bo vse to imel, potem pa ga vprašaj: Kdo naj ti sedaj vlada?

Če bi bili mi ameriški Slovenci tako dobrosrčni in usmiljeni,

da bi poskrbeli za blagostanje naših revežev v domovini, potem bi nas morda tudi vprašali za kašne sugestije, kako naj se uredi njihova bodočnost v domovini. Roka roko umije, obe pa obraz. Naše preiskušnje v Ameriki so dovolj velike in bogate, da bi prav lahko svetovali dobre smernice za bodočnost. Toda, dokler nismo pripravljeni pomagati tem ljudem do telesne in duševne moči, dotlej tudi lahko molčimo o naših sugestijah.

Danes imamo v Ameriki 27 lokalnih odborov JPO,SS. Ako bi vsak lakolni odbor poslal vsaj \$100.00 mesečno, bi letno naša blagajna narastla za \$32,400.00. — In to je še majhna vsota, kajti potreba v domovini je neizmerna.

Daj, brat, daj; pomagaj sestra!

MALI OGLASI

Naprodaj

Naprodaj je kompletna in moderna oprema za mesnico, vključno električno žago za meso in električni register s 4 predali. Omare za meso so vse hermetično zaprte. Jako poceni. Vprašajte na 4426 Hamilton Ave. (177)

Delo oskrbnika dobi

V službo se vzame moškega za oskrbnika. Dobi stanovanje, hrano in plačo. Lahko pa tudi hodi domov. Oglasite se na 390 E. 156. St. (176)

Sobi se oddasta

Dve opremljeni sobi se oddaste poštenim slovenskim fantom. Vprašajte na 7309 St. Clair Ave., suite 1. (175)

Gostilna naprodaj

Proda se gostilna z 3-D licenco in poslopijem. Jako dober promet. Proda se vse skupaj po zmerni ceni. Poizve se pri Mrs. Josephine Strnad, 1815 E. 53. St., vogal Hamilton Ave. (176)

Išče stanovanje

Mlad zakonski par z 1 otrokom išče stanovanje 4 do 5 sob, naj bo kjerkoli. Kdor ima kaj pripravnega, naj sporoči Tony Jamniku, 1267 E. 58. St., blizu Superior Ave. (176)

Hiša naprodaj

Proda se hiša na Lawnview Ave., 8 sob in kopališče. Jako poceni.

Hiša na E. 65. St., blizu White Ave., 13 sob, 2 kopalnici, trgovski prostor za gostilno, jako poceni. Za podrobnosti se zglasite pri

J. P. Flynn

3250 Euclid Ave.

Henderson 1622. (177)

Za posestvo prav v Geneva, Ohio

se išče starejšo zakonsko dvojico za oskrbnika in delavca za sadjerejo in kokošjerejo. (Nastop takoj). Prosto stanovanje in plača po dogovoru. Moderna hiša, plin, elektrika in vodovod. Pišite na: Farm, 18215 Rosecliff Rd., Cleveland, O., telefon KENmore 1277. (177)

Ako iščete

dobrega popravilca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

PREMOG — COKE

Razvažamo po vsem Clevelandu. Vprašajte za naš budget načrt. Pregled turnezov zastoj.

WHITE WAY COAL CO.

3858 SUPERIOR AVE.

Henderson 6177

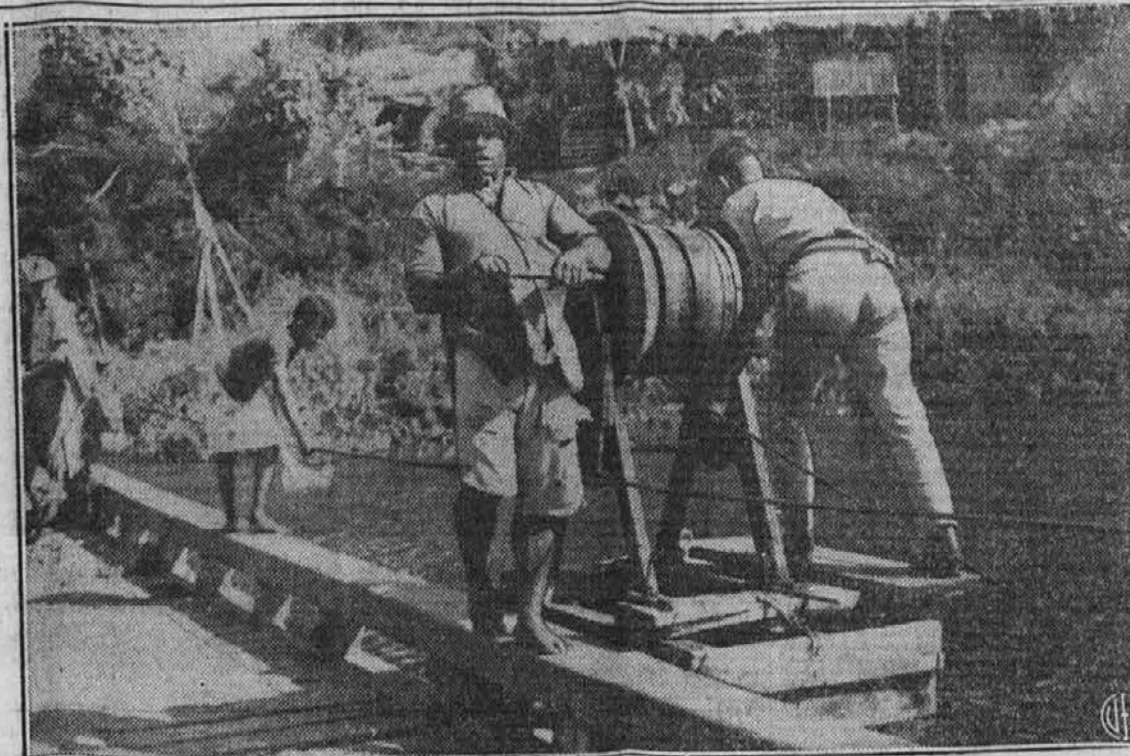
DAJEMO EAGLE ZNAMKE

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM Pohištvo in vse potrebščine za dom

6612 ST. CLAIR AVE.

Henderson 2978

V Novi Kaledoniji, kjer se na mostov preko rek v taki množini kot jih imamo mi, so se vedno na delu brodarji, ki za malo odškodnino prepeljajo ljudi z enega brega do drugega. Ameriškim vojakom pa ne računajo za prevozno; v odškodnino pa morajo pomagati pri vretenu. Na sliki vidimo pri vretenu domačina in nekega ameriškega poročnika.

Ameriško vojaštvo, ki mu je poverjena straža osmih sabotirjev za časa obravnavanja je pravo dobro pripravljeno. Gornja slika je povzeta na dvorišču jetnišnice, odkjer prepeljujejo obtožence pod težko vojaško stražo v sodniško dvorano k obravnavi. Vojaštvo je oboroženo s strojnimi.

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY

V. J. KRIŽANOVSKA:

PAJČEVINA

IZ RUŠČINE PREVEDEL IVAN VOUK

— Diskontna banka v Petrogradu vam izplača to vsoto. Za slovo pa dovolite, da vam rečem, da vam nisem ničesar obljubil, in vas ničesar prosil v zameno, ampak sem vzel samo to, kar mi je bilo ponudeno. Milim, da me razumete...

Janina ni nič odgovorila. Prebrala je ček, in ko se je uverila, da je pravilno izpolnjen, ga je stisnila v pest, nadelala na glavo kapučo in stekla iz sobe.

— Moj Bog, to ti je sad! Ni še prav zazorel, pa je že tako do kosti pokvarjen, — je mrmljal knez ter zaprl okno in vrata na balkon. — Dobro je še to, da sem se je otrese samozato za denarjem! No, s tako vztrajnostjo in zvestostjo bo gotovo ulovila moža.

Kakor da se mu je kamen odvalil od srca, je mirno legel v posteljo.

Naslednji dan je naglo minul. Ob osmih je odhajal Igor, a takoj za njim bi morali oditi ostali gostje, ki so prenočevali v Dembovki.

Vse jutro sta ženini in nevesta skupaj preživela ter delala načrte za bodočnost. Za Milico je bil zadosten vzrok ženinega odhoda brzotjavka, ki jo je knez prejel od očeta; pri tem pa je Igor obljubil, da se vrne čez tri ali štiri dni skupaj s starim knezom, če bo le ta zdrav, na vsak način pa ji sporoči dan prihoda.

V veliko knezovo olajšanje se ni Janina pokazala ne pri jutru ne pri obedu in se izgovorila z močnim glavobolom.

— Hvala Bogu! Zdi se, da me ne želi videti, in brzkone se pokaže šele, ko odidem, — je pomislil Igor in se docela umiril.

Pri obedu so se enkrat napili ženini in nevesti, nato so se še nekoliko pomenkovali v sprejemnici, ko so pa napregali kočijo, so gospodarji in del gostov spremili kneza v predsobo.

Zunanja vrata so bila na stečaj odprta, ker pa je že nastopal mrak, so v predsobi že gorele svetilke.

Ko se je knez zadnjič od vseh poslovil, je stopil na obširno

predvežo s stebri v spremstvu Milice, Kiti in generala. Pri glavnem vходу ga je čakala trojka; predno pa je sedel v koleselji, je Igor še enkrat poljubil roko svoji nevesti.

V tem trenutku se je pojavila izmaza zelenja, ki je obdajalo vhod, Janina. Bila je blede, lasje so ji bili razmršeni, od jeze spačeno obličje pa je bilo strašno.

V hipu je bila pri knezu, mu zastopila pot, nekaj se je zabaskalo v njenih rokah in razlegel se je strel, nato drugi.

Igor je zavpil, se opotekel in se kakor snop zgrudil na tla; Milica se je vrgla k njemu, toda on je ležal v nezavesti. Kakor bi jo nekaj pičilo, se je Janina naglo obrnila, k njej in zopet namerila samokres. Razlegel se je zopet strel, toda krogla je zadela v strop, ker je nekdo udaril po roki strelko.

Rešitelj je bil Berenkla. Ostal je v predsobi, toda pod vplivom ljubosumnosti ni izpustil izpred oči ženina in neveste, zdaj pa, ko je slišal prve strele, je skočil v predvežo. Še o pravem času je udaril Janino po roki, nato pa jo je krepko držal vključ njemim naprom, da bi se oprostila njegovih železnih rok.

Prvim trenotkom splošne otroposti je sledila strašna zmešnjava pri vrodu in v predsobi; vsi so se drenjali, vpili in pehali drug drugega.

— Dajte mi vrh, da zvežem zblaznelo žensko, sicer nas vse postreli, — je zavpil Berenkla.

Moral je napeti vse sile, da je držal Janino, ki se je obupno otepala in kričala; a ko je videla, da se ne more iztrgati, je ugriznila Berenklo v roko. Prebledel je, toda vključ bolečinam in krvotoku iz rane ni izpustil svojega plena.

— Pustite me! ... Boli me, — je vpila Janina vsa iz sebe. — Nisem zblaznela, ampak sem se samo maščevala. Knez me je včeraj med plesom oskrnil, nato se me je hotel odkrižati z denarjem in odkupiti mojo sramoto.

Končno se ji je posrečilo osvoboditi eno roko, s katero je potegnila iz nedrji ček, ki ga je nato vrgla Milici v obraz.

— Tu imaš ček! Le vzami ga, zopna koketka. S svojimi natrpanimi žepi si moreš kupiti vse na svetu, celo moža po svojem okusu. Oh, kako te so vražim! Rajši naj pogine, kakor da ga ti dobiš!

Nastopila je smrtna tišina, tako so bili vsi prevzeti od tega, kar so slišali. Janina se je vrgla na kolena pred nezavestnim knezom, ga začela tresti in kakor otopela govorila:

— Oprosti, morala sem te ubiti, toda jaz te ljubim, ljubim te...

Milica je bila smrtno blede in odrenela ter je obstala kakor kip. Pobralla je zavrženi ček, ga preletela z očmi, nato došla, ne da bi pogledala Igorja. Ona ni videla, kako se je Janina vrgla na tla in se začela zvijati v histeričnem napadu ter se jokala, smejala in vpila.

Vse to se je zgodilo v nekaj trenotkih, in ko je prvi hip presenečenja prešel, so gostje in služabniki hiteli pomagat. Igorja so dvignili in ga nesli v hišo, da ga pregledajo in obvežejo, a dvoje moških je dvignilo Janino, jo podpiralo in povedlo v obednico, kjer so ji dali vina.

No, v predsobi se je odigral nov prizor.

Grof Boleslav je sedel v sprejemnici ter se razgovarjal

z nekim sosednim graščakom; ko pa se je razlegel strel in je nastala zunaj zmešnjava, sta postala pozorna.

— Jezus, Marija! Kaj se je tam zgodilo? — se je začudil grofov družabnik. — Pojdiva, grof! Za Boga, zdravnik kličejo.

Oba sta stekla v predsobo, odkoder sta slišala šum, in vstopila baš v trenotku, ko je Janina izlivala svoje kesanje. Osjecki je obstal kakor prikovnan na stopnicah, ki so vedle v dvorano.

S te višine je videl preko glav gostov, ki so se gnetli okrog zunanjih vrat, kaj se godi v predveži; toda bilo je očito, da ni mogel razumeti sramote, ki je padla na njegovo glavo. S široko odprtimi očmi in težko sopeč je opazoval prizor, in šele ko sta baron in baronesa privedla Janino do tam, kjer je on stal, je grofova otroplost prešla, a povratek k resničnosti je bil strašen.

S kravimi očmi, zariplim obličjem in penecimi se ustni se je vrgel na hčer; zgrabil jo je za razpletene lase, jo vrgel na tla in jo začel biti.

Leopold je skušal posredovati, toda grof ga je tako odpahnil, da bi bil skoraj padel, a baronesa ga je potegnila nato v stran. Zaslepljen od jeze je oče vlekel Janino po tleh in jo pretepal.

— Nesramnica, sramota našega rodu, povej, kako in kje si postala ljubica Moskala! Zakaj nisi klicala na pomoč? Ali je mogoče zapeljati deklet, če sama neče? Govori, nesramnica, sicer te s svojo roko ubijem!

Janina bi morda ne bila ušla živa očetu iz rok, da ji ni prišlo nekaj moških na pomoč, ki so oddelili grofa od hčere. Toda jeza je podvojila njegove moči, uporno je vse odbijal, nenadoma pa se je opotekel in se zgrudil v naročje okrog stoječih. Odnegli so ga nezavestnega; bilo je jasno, da ga je zadela kap.

Janina je bila že davno v nezavesti in žalostno jo je bilo pogledati: plašč ji je bil ves v cunjah, po licu je imela višnjeve pege in vsa je bila umazana od krvi, ki ji je lila iz nosa.

Baronesa in druge dame so ji nudile prvo pomoč, Matilda Ferdinandovna pa je tekala iz kota v kot in obupno vila roke. — Kakšna sramota, — je vpila vsa iz sebe. — Moj Bog, kakšna sramota, in to v naši hiši, kjer so mlada dekleta! Kiti, Meli, kje sta? Poberita se v svoje sobe in ne pokažite nosa semkaj!

Toda nihče je ni poslušal. Tudi brez nje je bilo dovolj opravil; tisti pa, ki niso nič pomagali, so si tako silno vzeli

k srečo žalostni dogodek, da so bili gluhi in slepi za vse ostalo.

V splošni zmešnjavi so pozabili na Milico, ki se je počasnih korakov in s povešeno glavo napotila skozi predsobo in se zatekla v sprejemnico. V prvem hipu si je zaželela iti v svojo sobo; toda bila je preveč omamljena in potrtja, da bi mogla na kaj misliti. Brez misli se je podala v baronesin buduar, ki je bil v tem hipu prazen in temen, ter padla na divan, ki je stal pri oknu.

V prsih jo je davilo, srce se ji je krčilo, glavo je čutila svinčeno, a v mozgu se ji je tako blodilo, da je čutila skoraj telesno bolečino. V duši ji je zavladala nepopisna zmeda, iz katere je vstajalo jasno spoznanje doživljenega ponižanja.

Igorja ji sploh ni bilo žal, pa če bi takoj umrl, ne bi potočila zanj niti solze. Berenkla je imel prav: knez je bil sposoben podlega dejanja, če je takoj zatem, ko jo je prošil za roko, zapeljal drugo, pa ne morda kakšno sobarico, ampak deklico iz družbe in gostjo hiše, v kateri živi njegova nevesta, vrhu vesega pa se je hotel z denarjem odkupiti od svoje ljubice. Bogve kako dolgo so trajali odnosi med njima, in knez je gotovo prisegal ljubezen tej nesramnici, če se je odločila na glas oznaniti svojo sramoto. Njej pa si je drznila reči, da je dovolj bogata in si more kupiti moža; če bi grof ne posegel vmes, bi jo bila gotovo ubila. Čutila se je ponižana; kako se je varala, ko je mislila, da je varna pod zaščito knezove ljubezni! Ze je videla v duhu svetli, kruti pogled "Nemca," ki jo zaničljivo promatra, in slišala njegov glas:

— Torej, Milica Jurjevna, Ameriški vojaški urad v Cairo, Egipt, je bil v nemalnih skrbih, ko je bilo poročano, da je "Master Sergeant" George L. Seastrom med pogrešanini. On je bil mehanik pri tankih, kar nenadoma pa se je vrnil in povedal, da je popravljal ameriške tanke po vsem Srednjem vzhodu.

Krmar Claud Becker iz Ogden, Utah, je bil odlikovan za svoj junaški čin, ko je rešil življenje večim svojim tovarišem na križarki Marblehead. Admiral E. J. Marquart mu je pripel odlikovanje.

AMONG OHIO'S HEROES

Let's Explore Ohio

GEORGE ROGERS CLARK (1752-1818)

"Give me \$6000," George Rogers Clark begged the Virginia Assembly, "and leave to raise an army and I'll conquer the Ohio Country."

The Ohio Country was then that great, little-explored territory that stretched in endless forests from the Ohio to the Mississippi.

Clark, Virginian by birth, surveyor by profession, and explorer and adventurer by choice, knew whereof he spoke.

At 20 he had penetrated deep into the Kentucky wilderness. A friend of Daniel Boone and Simon Kenton, Clark was always foremost among the volunteers on Indian raids.

It was 1776 when he appeared before the Assembly. A new nation had been born east of the Alleghenies. West of the mountains, England and her Indian allies held fast.

Clark knew that if the United States was to be a great country, it could not hug the Atlantic Coast. It must spread westward. His plea was granted. An army

Clark Monument, Piqua.

A few hundred men—was trained on the Ohio and in 1778 he started swiftly toward the Mississippi, 240 miles away, to conquer Ft. Gage at Kaskaskia. He surrounded the town. The British were holding a ball. Fort and town surrendered without a shot. The French Creoles welcomed him openly. He established a new civil government, made friends of the Indians.

In far-off Detroit, the British general, Hamilton, heard news of his success, gathered troops and

kdo je zmagalet in kdo premaganec?

Jezno je stisnila pesti; v tem trenotku je sovražila Igorja iz vse duše in v njej je umrlo sleherni čuvstvo ljubezni do njega, kakor da ga ji je z železom izžgal is srca.

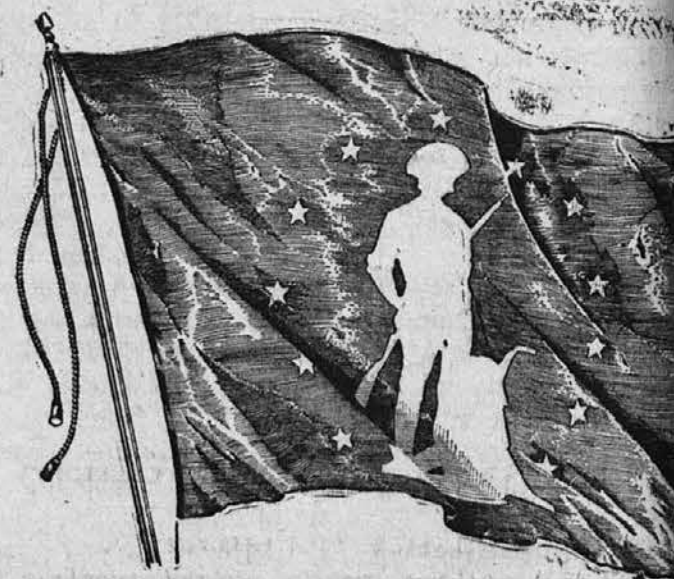
Zahotelo se ji je joka, toda ni bilo solz, ki bi ji olajšale duševne muke. Bila je osamljena in zavržena; seveda če bi bil njen oče živ, bi se knez nikdar ne drznil napraviti kaj takega!

— Čemu pa je prišla v to nesrečno hišo, ki je bila po usodi izbrana, da mora v njej izgubiti vse, kar ji je drago? Z mučno jasnostjo ji je vstal v spominu strašni večer, ko so prinesli njenega očeta mrtvega; danes pa ji je bil izdajalski ženini pred očmi ustreljen od svoje ljubice.

Ameriški vojaški urad v Cairo, Egipt, je bil v nemalnih skrbih, ko je bilo poročano, da je "Master Sergeant" George L. Seastrom med pogrešanini. On je bil mehanik pri tankih, kar nenadoma pa se je vrnil in povedal, da je popravljal ameriške tanke po vsem Srednjem vzhodu.

SYMBOL OF PATRIOTISM

MINUTE MAN FIGHTS HIGH.—This is the new Minute Man War Bond Flag, designed by the Treasury Department for firms and organizations which attain more than 90 percent participation in War Savings Bonds purchases by their employees or members through a systematic purchase plan. The Minute Man is emblazoned in white on a blue background, surrounded by thirteen stars, representing the Nation's thirteen founding States. When companies, labor unions, price

Narednik Jack Ross iz Phoenix, Ariz., se vrača iz inspekcije v Camp Hood, Texas po načinu angleških "commandos", ki je obraz ima namazan, da se ga ponoči ne opazi preleteti. Njegovo orožje je .45 avtomatična pištola, "bolo" nož, s katerim se opravi delo brez hrupa.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jam Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki. . . Posluje že 49. leto

Članstvo 38,200 Premožanje \$5,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši šteti in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 65. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate, ki dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se niti en članica te močnega in uradnega katoliškega podpornega društva ne trudi se in pristopi takoj.

Za poljšnjo o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD 351-353 No. Chicago St. Joliet

V SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA UMRLEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

ANTON TURK

ki je za vedno zaspal 28. julija, 1937. Ljubi soprog in dragi oče. Prezgodaj si nas zapustil. Ni ga dneva ne noči, da bi ne bil nam pred očmi. A zastoni! Te iščejo naše oči. Tebe le od nikoder ni. Edina tolažba nam je, da se zopet enkrat snidemo.

Dragi soprog in ljubljani oče, več ne čuješ Tvoj se glas, peto leto bridke tuge, kar si Ti zapustil nas.

Žalujoci ostali: SOPROGA in OTROCI. Cleveland, O., 28. julija, 1942.